

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Gdańsk, dnia 2 stycznia 2020 r.

Poz. 55

Uchwała Nr 289/g227/P/19

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku z dnia 19 grudnia 2019 r.

Działając na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 5 i art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 r. poz. 2137), art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 r. poz. 506 z późn. zm.), art. 6i ust. 1 pkt 3 i art. 6j ust. 3b ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 r. poz. 2010) - Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku po rozpoznaniu uchwały Nr XI/81/19 Rady Gminy Karsin z dnia 21 listopada 2019 r. w sprawie: ryczałtowej stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi za rok od domku letniskowego lub od innej nieruchomości, wykorzystywanej jedynie przez część roku na cele rekreacyjno-wypoczynkowe

orzeka nieważność badanej uchwały.

UZASADNIENIE

W dniu 27 listopada 2019 r. wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku uchwała Nr XI/81/19 Rady Gminy Karsin z dnia 21 listopada 2019 r. w sprawie: ryczałtowej stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi za rok od domku letniskowego lub od innej nieruchomości, wykorzystywanej jedynie przez część roku na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, zaś w dniu 19 grudnia 2019 r. była przedmiotem badania Kolegium tut. Izby.

Analiza treści powyższej uchwały wskazuje, że jest ona obarczona wadami o charakterze istotnego naruszenia art. 6i ust. 1 pkt 3 oraz art. 6j ust. 3b ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

W § 1 badanej uchwały Rada Gminy Karsin postanowiła, że: „*Ustala się dla nieruchomości, na których znajdują się domki letniskowe lub inne nieruchomości wykorzystywane jedynie przez część roku na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, ryczałtową stawkę opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi od domku letniskowego lub od innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjno-wypoczynkowe w wysokości 169 złotych za rok, jeżeli odpady są zbierane i odbierane w sposób selektywny;*”.

Natomiast w § 2 badanej uchwały postanowiono, że: *"W przypadku gdy właściciel nieruchomości, o których mowa w § 1 powyżej nie wypełnia obowiązku zbierania odpadów komunalnych w sposób selektywny, ustala się podwyższoną stawkę opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w wysokości 676 zł."*

W ocenie Kolegium tut. Izby ww. zapisy § 1 i § 2 badanej uchwały są niezgodne z upoważnieniem ustawowym wynikającym z art. 6i ust. 1 pkt 3 i art. 6j ust. 3b ww. ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Pierwszy przepis stanowi, że obowiązek ponoszenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi powstaje - w przypadku nieruchomości, na której znajduje się domek letniskowy, i innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjno-wypoczynkowe - za rok bez względu na długość okresu korzystania z nieruchomości. W drugim przepisie postanowiono, że w przypadku nieruchomości, na której znajduje się domek letniskowy, lub innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, rada gminy uchwała ryczałtową stawkę opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi nie wyższą niż 10% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem - za rok od nieruchomości, na której znajduje się domek letniskowy, lub od innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjno-wypoczynkowe.

W pierwszej kolejności na uwagę zasługuje fakt, że ustawodawca przewidział obowiązek wniesienia opłaty wyłącznie - **od nieruchomości**, na której znajduje się domek letniskowy, lub od innej nieruchomości wykorzystywanej na ww. cel, a nie - **od domku letniskowego**. Oznacza to, że ww. zapis badanej uchwały w sposób nieuprawniony zmodyfikował postanowienie ustawy w zakresie przedmiotu podlegającego opłacie. W następstwie czego, w ocenie Kolegium tut. Izby, zapisy zawarte w § 1 badanej uchwały naruszają w sposób istotny ww. regulacje art. 6i ust. 1 pkt 3 i art. 6j ust. 3b ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Ponadto ww. zapis badanej uchwały jest wadliwy również z tej przyczyny, że wprowadza opłatę od nieruchomości, które wykorzystywane są jedynie przez **część roku**. Tymczasem ustawodawca w ww. przepisach ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nie odnosi się do okresu wykorzystywania nieruchomości jako elementu przedmiotowego ww. opłaty. Stanowi jedynie o tym, że opłata jest wnoszona w skali roku od nieruchomości, przy czym pomija aspekt wykorzystywania nieruchomości czy to przez cały, czy przez część roku. Wskutek zastosowania takiej modyfikacji przedmiotu opłaty względem ww. zapisów ustawowych, w ocenie Kolegium tut. Izby, doszło do istotnego naruszenia ww. regulacji art. 6i ust. 1 pkt 3 i art. 6j ust. 3b ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Rada gminy nie ma prawnych możliwości modyfikowania przedmiotu ww. opłaty, bowiem w tym względzie przepisy ww. ustawy mają status *ius cogens*, czyli przepisów bezwzględnie obowiązujących.

Zatem, w ocenie Kolegium tut. Izby, zapisy § 1 i § 2 badanej uchwały w sposób istotny naruszają przywołane regulacje prawne ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Na taki stan rzeczy wpływają zastosowane modyfikacje przepisów tej ustawy. Z kolei, w orzecznictwie sądowo - administracyjnym podkreśla się w sposób jednoznaczny, że, co do zasady, modyfikacje przepisów o randze powszechnie obowiązującego prawa są niedopuszczalne. Przykładowo, w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 15 maja 2019 r. (sygn. akt I OSK 2250/18) m.in. stwierdzono, że: *Rada gminy obowiązana jest przestrzegać zakresu upoważnienia ustawowego udzielonego jej przez ustawę w zakresie tworzenia aktów prawa*

miejscowego, a w ramach udzielonej jej delegacji w tych działaniach nie może wkraczać w materię uregulowaną ustawą. Szczególnie niedopuszczalne jest odmienne regulowanie prawem miejscowym tych spraw, które już wcześniej uregulowała ustawa.

Mając powyższe na uwadze Kolegium tut. Izby postanowiło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia, wnoszona za pośrednictwem tutejszej Izby.

Przewodnicząca Kolegium

Luiza Budner - Iwanicka

Prezes

Regionalnej Izby Obrachunkowej

w Gdańsku